

Halina Gacowa

"Subiektywizm w 'Sonetach krymskich'", Marian Śliwiński,
"Rocznik Towarzystwa Literackiego im. Adama Mickiewicza" R.XIII (1980)
: [recenzja]

Biuletyn Polonistyczny 24/1-2 (79-80), 412

1981

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

/II/ SZYMANIS Eligiusz: "Konrad Wallenrod" w ewolucji światopoglądu poetyckiego Mickiewicza. "Rocznik Towarzystwa Literackiego im. A. Mickiewicza". R. XIII: (1978) 1980 s. 23-31.

Utwory Mickiewicza sprzed roku 1828: "Ballady i romanse", "Dziady" cz. II i IV, "Sonety krymskie", cechowała polemika z uznanymi wartościami, przyznanie prymatu indywidualnemu uczuciu, które doprowadzało w efekcie do apologii wyobcowania, samotności, buntu. Przeciwwstawiając apolityczność pierwszych dzieł Mickiewicza wyraźnej próbie angażowania się w aktualną rzeczywistość w "Konradzie Wallenrodzie", wydanym w 1828 r., autor wskazuje na wprowadzenie nowej wartości - obowiązku wobec ojczyzny. Łączy się z tym tregizm wyboru między miłością a powinnością obywatelską oraz między dwoma paralelnie pojętymi obowiązkami. Można uznać "Konrada Wallenroda" za artystyczny dokument wątpliwości etycznych ludzi zmuszonych do działalności konspiracyjnej.

BP/79/80/97

H.G.

/II/ ŚLIWIŃSKI Marian: Subiektywizm w "Sonetach krymskich". "Rocznik Towarzystwa Literackiego im. A. Mickiewicza". R. XIII: (1978) 1980 s. 15-22.

Autor polemizuje z poglądami krytycznymi Wacława Kubeckiego na temat "Sonetów krymskich" ("Z Mickiewiczem na Krymie", Warszawa 1977). Kubecki postuluje, aby wykluczyć wszelkie interpretacje dostrzegające w cyklu Mickiewicza wątek metafizyczny. Jego zdaniem, należy badać jedynie poetykę sonetów. Dyskredytuje więc tezy Juliusza Kleina i innych badaczy, m.in. Aliny Witkowskiej, odczytującej pielgrzymowanie bohatera sonetów jako "wędrówkę filozoficzną ku źródłom bytu". Przeciwwstawiając się tezom Kubeckiego, autor przyjmuje subiektywizm za centralną kategorię interpretacyjną i analizuje konstrukcję bohatera sonetów, śledząc kolejno jego uwikłanie w świat realny, medytacje nad własnym podmiotowym istnieniem oraz sięganie ku sferze transcendentnej.

BP/79/80/98

H.G.